

عنوان مقاله:

جهانی های زبان در مکتب زبان شناسی فراساختارگرا

محل انتشار:

فصلنامه شیرین و شکر، دوره 1، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسنده:

زینب نوروزعلی - دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد واحد تهران مرکزی

خلاصه مقاله:

بحث جهانی های زبان در واقع پرداختن به خصلت هایی از زبان است که در تمامی زبان های طبیعی بشر در تمام مکان ها و تمام زمان ها مشاهده می شود. اگر یک نوشتار در تمامی زبان ها به یک صورت درک و دریافت می شود؛ می توان نتیجه گرفت که آن ویژگی بازناب عملکرد ذهن نوع بشر است لذا از آن ویژگی می توان به عنوان یک خصلت جهانی برای زبان بهره برد. تا به حال در نزد زبان شناسان رویکردهای مختلفی نسبت به این ویژگی های مشترک بیان شده ولی دو نگاه شاخص رویکرد چامسکی و گرینبرگ است. رویکرد دیگر که در طول این مقاله معرفی می شود؛ رویکرد مکتب زبان شناسی فراساختارگرا است که با ارائه مصداق هایی پذیرفته شده از سوی اجتماع زبان سعی در بیان جهانی های دارد که علاوه بر بیان همگانی ها، رشد زبان در کودک را نیز توجیح و تبیین می کند. اهداف این مقاله علاوه بر معرفی جهانی های زبان، معرفی یک دستور زبان پیشینی است که بنیان روایت تمامی زبان ها به شمار می رود. نتیجه آنکه جهانی های چامسکی و گرینبرگ بر یک دستور زبان پسینی و قراردادی مبتنی است یعنی یک امر نسبی و یک امر نسبی را نمی توان به عنوان بنیان روایت زبان های طبیعی بشر در نظر گرفت.

کلمات کلیدی:

همگانی های زبان، چامسکی، گرینبرگ، مکتب زبان شناسی فراساختارگرا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1484165>

